

Жученко З. О.,

аспірант, ДВНЗ «КНЕУ імені
Вадима Гетьмана», Україна

Zhuchenko Z. O.,

Post graduate student Kyiv
national economic university after
Vadym Hetman, Ukraine

**ПОЛІВАРІАНТНІСТЬ
МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ
ІНВЕСТИЦІЙНИМИ
РЕСУРСАМИ ПУБЛІЧНИХ
АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ**

**POLYVARIABILITY OF THE
INVESTMENT RESOURCES
MANAGEMENT METHODS
FOR PUBLIC COMPANIES**

У тезах обґрунтовано доцільність використання поліваріантних методів управління публічними акціонерними товариствами. Запропоновано деякі складові такого методичного інструментарію

Abstracts deal with practicality of usage of the polivariant methods in investment resources management for public companies. Some components of the mentioned methodological toolbar are suggested

Економічна категорія «публічні акціонерні товариства» (ПАТ) порівняно новою у дослідженнях вітчизняних науковців. Поява такого виду акціонерних товариств зумовлена діалектичним розвитком акціонерної форми господарювання, фондового ринку та особливого кодексу поведінки як учасників акціонерних товариств (так званої корпоративної культури), так і учасників ринкових відносин. У той же час, варто відмітити, що ПАТ уже займають досить вагоме місце у національній економіці, зважаючи на той факт, що станом на 2009 рік акціонерні товариства забезпечують 75 % ВВП України. Загалом їх близько тридцяти п'яти тисяч. Третина — публічні акціонерні товариства [1].

Наші дослідження економічної сутності ПАТ дозволяє говорити, що публічне акціонерне товариство є правовим суб'єктом, створеним для здійснення комерційної або виробничої діяльності; повинно мати випущений акціонерний капітал не менше встановленого законодавчими документами рівня перед тим, як йому дозволять здійснювати діяльність. Воно може запропонувати свої акції за публічною передплатою і, якщо його акції задовольняють вимоги фондової біржі, то можуть бути зареєстровані, тобто здобути право продаватися на біржі [2, с. 88].

Управлінський механізм ПАТ полягає у координації та погодженні діяльності щодо залучених до діяльності ресурсів підприємства, так званих, інвестиційних ресурсів. При цьому, об'єднання капіталів передбачає, що учасники вкладають у підприємство власні кошти і ризикують тільки ними (на відміну від індивідуальних підприємств, повних партнерів та командитів, які несуть повну чи солідарну відповідальність). Ведення підприємницької

діяльності у великих розмірах, що можливо тільки у рамках публічного, тобто відкритого для всіх, товариства, зумовило обмежену (вкладеними капіталами) відповідальність його учасників. За браком такого обмеження ніхто з індивідуальних інвесторів не погодився б ризикувати.

Тобто, маємо всі підстави говорити про те, що будь-яке підприємство апіорі володіє набором ресурсів. Складові цього набору залежать від багатьох факторів зовнішнього та внутрішнього характеру підприємства (наприклад історичних умов його створення та розвитку, можливостей доступу до певних активів, інформації тощо). Деякі з цих ресурсів створюють цінність для підприємства на даний момент, деякі можуть створити таку цінність у майбутньому за певних обставин, а деякі не зможуть взагалі. Така диференціація існуючих у підприємства ресурсів визначається і повинна здійснюватись з урахуванням обраної підприємством стратегії розвитку.

Виходячи з вищезазначеного вважаємо, що публічні акціонерні товариства потребують дуже точно продуманого та зваженого управління. І, на нашу думку, у такому контексті є дещо недоцільним говорити про вибір одного з уже відомих методів управління тими ж акціонерними товариствами. Актуальною альтернативою у даному випадку нам видається застосування поліваріантних методів управління. Тобто таких, які найоптимальніше вирішують існуючі на підприємстві управлінські завдання. Такі методи можуть бути результатом синтезу уже відомих та апробованих, або ж нових, які тільки переходять у стадію операціоналізації. У будь-якому випадку ми говоримо про те, що вибір методів управління публічними акціонерними товариствами повинен здійснюватися на поліваріантних засадах.

Добре відомі загальноприйняті та апробовані методи оцінки ефективності використання інвестиційних ресурсів та управління ПАТ, як то:

- статистичні методи (ті, які базуються на бухгалтерському обліку);
- динамічні методи (базуються на засадах економічної теорії та концепції дисконтування);
- ризик-методи (базуються на врахування ризику від інвестування) [3, с. 268].

У той же час, ми говоримо про поліваріантне поле управління ПАТ на засадах наступних складових:

- ланцюг створення вартості;
- концепції стратегічного управління;

— ресурсний підхід (із традиційними та динамічними методами);

— побудова ресурсного дерева;

— управління структурою капіталу підприємства.

У подальших дослідженнях ми плануємо ґрунтовно дослідити та апробувати теоретичну та практичну значущість вищезазначеного методичного інструментарію.

Література

1. Дніпровський О. Публічні акціонерні товариства: імунітет проти рейдерів // Економічна правда. — 23.09.2008.

2. Словник сучасної економіки Макміллана: Пер. з англ. — К.: Артек, 2000. — 640 с. — С. 88.

3. Дука А.П. Теорія і практика інвестиційної діяльності. Інвестування: Навч. пос., 2-ге вид. — К.: Каравела, 2008. — 432 с. — С. 268.

Ільченко І. Ю.,

аспірант, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», Україна

I. Y. Ilchenko

postgraduate, SHEE «Kyiv National Economic University named after V. Getman», Ukraine

СТРАТЕГІЧНА БІЗНЕС-МОДЕЛЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗРОБКИ БІЗНЕС-СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

STRATEGIC BUSINESS MODEL AS A TOOL FOR BUSINESS STRATEGY DEVELOPMENT

Запропоновано використання стратегічної бізнес-моделі в якості інструменту розробки бізнес-стратегії підприємства. Визначено та описано типи стратегічних бізнес-моделей.

The use of strategic business models as a conceptual tool for developing enterprise business strategy is proposed. Types of strategic business models were identified and described.

Побудова стратегічної бізнес-моделі, яка відображає логіку функціонування підприємства на даному етапі та необхідні для успішного функціонування у майбутньому зміни, є технологією, що сприяє розробці бізнес-стратегії як результату осмислення сучасних викликів і майбутніх можливостей ведення бізнесу.

Стратегічна бізнес-модель є концептуальним інструментом розробки бізнес-стратегії та абстракцією побудови різних комбінацій входів і виходів підприємства (ресурсів, обсягу продажів,